

O kako lepo pa bi mu bilo ljubo solnčice zadnje dni svečana od milostivega knezoškofa mu v odkazanem času sijalo! Tako se godi termoglavcem. Dne 17. sveč. vzel je Ogrizek slovo tako snho, kakor še nobeden župnik poprej. Komaj bi bilo, da bi farmani njega za odpusćanje prošli zato, ker jih je mnogo obdolžil, jim škodo povzročil, ter s preranimi mašami trpljenje napravil. Rekel je tudi: Danes teden bo opravilo od 7. uri, četudi je dobro vedel, da bi po ukazu v dekretu še on moral ostati, zato pa naslednika 24. svečana ni bilo, in za takrat namestnika on tudi ni skrbel, in toraj tudi božje službe ni bilo. Ker on toraj ne uboga, ga tepe nadloga. Župnik Ogrizek je sedaj ravno tako farmane k cerkvi sicer spravil, a brez maše za norce bil storil, kakor pred štirimi leti, ko se je kar naenkrat brez vsega dovoljenja vzdignil ter proti Laški gorici bil sfrčal, doma pa vse brez vkrbe in v neredu pustil, ter se dva tedna tamkaj pomikal. Ogrizek, Ogrizek kaj delaš, so ti že pa v Mariboru uha z „leviti“ nategnili. Da bi vsi duhovniki Ogrizeki bili, tej bi pač nihče za škofa biti ne hotel, sam peklensček ne mogel bi zmagat.

Leoben — Judendorf. „Dragi Štajerc“. Tudi mi Slovenci na gornjem Štajerju se budimo in radi prebiramo tebe, dragi „Štajerc“, ker se vedno boriš za nas uboge delavce in za poučenje dece v nemški besedi. Žali nas, kako gre v naši ljubi domovini na Sp. Štajerskem, da se pripravijo Nemci in Slovenci; kako bi šlo nam, ko bi ne razumeli nič nemškega jezika? Bi si prav nič ne morali pomagati do boljšega grdeljuna kruha. Zato se ti lepo zahvaljujemo za vse kar nam dragi „Štajerc“ pišeš. — Zahvaljujemo se tudi ob enem prav srčno g. Georg Gaischeku, trg. pomočniku tukaj, da nam je prikrbel ta list in se obenem bomo tudi sami trudili več naročnikov pridobiti. Pozdravlja te Lovrenc Pomink, Frescher Faustin, Mihael Druškovič, Georg Zwegled, Jakob Cestilnik, Ana Čater.

Stoperce in sv. Primož nad Muto. „Štajerc“ je v št. 8 grozne reči o Kečeku prinesel, da se je ta nad neko nevesto zaradi ravno tistih pregreškov čudno obnašal, katerih je sam najbolj poln! In ravno tega Kečeka je župan T. Hölbl pred par leti za „častnega občana“ v svoji občini imenoval, ker je Keček svojo čas kot kaplan na Muti s Höblom za „slovenstvo“ „deloval“. Od teh dveh je eden bolj zvit ko drugi. Dočim se Hölbl po eni strani za vodja svojim zaslepljenim slovenskim kmetom dela, zaračuni jim po drugi strani vse veliko više, nego je to v drugih občinah navada, a ti kratkovidneži ga zato še povzdigujejo. Dvakrat je bil ta zasukanec že v veliki nevarnosti, svojo moč izgubiti, pa se je vselej še skopal; kako bo le tretjekrat? Hölbl se pa tudi Nemcem brez vse sramote liže, ako le kaj dobička in ženka izvoha. Tako se je ta zvižal podstopil, se kot „Nemca“ delati in kraj šol. svetu v št. Jurju ob Pesnici svojo sestro kot učiteljico ženskih ročnih del v nemški pisavi, čeravno je tam neznan „najtoplejši“ priporočati! To je skrajna predrznost. On sam sicer ne zna drugega nego svoje ime začekati, a piše mu od šole izpodeni šnopslar učitelj Lamprecht, ki zdaj ddnarsko delo opravlja. Št. Jurčani ob Pesnici so napredujoči ljudje, oni niso zoper slovensko šolo, vendar pa zahtevajo tudi nemški pouk, kakor je po postavi predpisan, medtem ko je Hölbl doma zaradi dobičkarje zagrizen „Slovenec“ in veliki nasprotnik Nemcev Št. Jurčani so lesjaka — Höblna od neke strani že poznali ter se mu smejali. Duhovnik Andrej Keček pa nima vzroka biti ponosen na dano mu občinsko čast od obče znanega hlinca in prevzetajaka, ki pa po oštarijah trunke pobira.

Iz Velike Nedelje. V zimskem času imamo posebno priliko da se duševno izurimo z dobrimi časniki. Žal, da je pri nas toliko žensk nahujskanih proti „Štajercu“ in da marsikateri „mož“ uboga svojo nahujskano Evo. Kar nas je neomajenja moč, priznavamo, da leži v slogi z Nemci naša rešitev. Vsiljuje se nam tudi neki „Narodni list“ iz Celja. Naročen ni nanj nikdo, razven generala Veseliča in par učiteljev. Ljudje ga pa dobivajo, brez da bi se ga naročili. Naprednjaki pa vam kličejo: Vržite vajilnica iz vaše srede, kajti hinavec je! Doslej

nam je v gospodarskem in političnem boju le „Štajerc“ pomagal in zato se ga držimo i naprednjaki.

Spod. Poljskava. Pred volitvo veleposestnikov za okrajni zastop. je letal znani „Kupferbergwerk-Besitzer“ iz H. po naši vasi od volilca do volilca, ter jim prigovarjal, da naj volijo njegovo t. j. klerikalno stranko. A možicelj je prišel na „fehlte adres“, ker so ga naši naprednjaki kaj ostro zavrnili. Svetujemo ti Frnaček, pusti nas v bodoče ter nas ne nadleguj več sicer bi si prste opekeli. Saj si tudi videl, da te še tvoja stranka ne mara.

Fram. Naš župnik Francišek Muršič mora imeti presneto malo opravka, ker mu preostaja toliko časa, da se skoraj vsacega fureža, ki ga imajo njegovi farmani, udeležiti. Mora imeti izvanredno dober želodec, ki vse te raznovrstne klobasice, s katerimi mu verne ovčice postrežejo, prebavi. Mi mu sicer iz srca privoščimo ta njegov šport, a stem se vendar ne strinjamo, da k tem posrednikom vlačijo politiko in že sedaj napepljava vodo na njegov mlin za bodoče volitve. Toraj Muršič svetujemo ti, pusti v bodoče pri posrednikih suboparno politiko, bavi se raje v teh slučajih s kašnatimi in mesenimi klobasami ter z dobrim vinčekom — pardon za katerega pa ti, kot „antialkoholista“ ne maraš posebno.

Iz Galicije na Koroškem. Prizanesti smo hoteli, pa škandal postaja zmirom večji, zato ne moremo več molčati. Naj celi svet izve, kake škandale je vganjal in kako je pri nas gospodaril znani hujskač v farški obleki, provizor Janez Dragasnik, ki nas je zapustil pred letom dni. Vedeti morate pa, da tega gospoda v Apače, kjer je bil za provizorja nastavljen, ni prinesla silna pastirska potreščina, ampak, da se je obljubil Apačanom pri zadnji volitvi v deželni zbor koroški, lastni dušni pastir, čes, Apačani, ako trobite v klerikalni rog in volite z nami farji, dobite čez noč sami svojega provizorja. In tako se je tudi zgodilo. Podgorci in tovariši so se po taboru v Apačah komaj v Celovec spravili, dobili so Apačani za to da so klerikalno volili, v osebi Janeza Dragasnika lastnega dušnega pastirja. Pa o joj! kako jih je nasmukal. Apačani bi zdaj rajši videli, da bi tistega tabora, ne bilo in še zdaj z pestmi grozijo, ako jih spominjajo tistega dneva, ko so prodali svoje prepričanje za tako malo vrednega duhovnika. Ta mož jih je komandiral tako, da je bilo smeha vredno gledati, kako so se priklanjali njegovi jezuitski morali in čudni slepariji. Gorje tistemu, kateri bi se bil podstopil proti počenjanju tega gospoda kaj reči ali le migniti. Zdaj pa tako preklinjanje in ščuvanje proti njemu od vsih strani. Kako pa li to mogoče? Odkar se je odpravil njih general Dragasnik, odprle so se jim oči in videli so, da ni vse zlato kar blišči, da jih je spravil ta možicelj v velike zadrege in dolge, da jim je pripravil marsikatero nemirno noč, da je pobegnil z lepo svoto denarja. Imel je ta nesrečni človeče mnogo posel; posebno veselje pa mu je bilo okoli letati in se voziti. Da je potemtakem mogel opravljati večji del svojih služb le površno je samoumevno, razvidno pa tudi, da stane vedno popotovanje veliko denarjev. Kje pa te vzeti, ko mu službe niso donšale toliko, kolikor je potreboval? Spravil se je ta mogočni duhoven nadšolsko in cerkveno premoženje. Ko je odšel, manjkalo je v Galiski posojilnici 1267 K 20 h šolskega kapitala in letos ko so šli za svečnico po cerkvene letne sveče, je prišlo na dan, da je zapravil za ta namen od kmetov zbranih 70 K, je prišel račun in sveče so že zdaj „na puf“. Primanjkljaj v posojilnici je po dolgi preiskavi baje poravnala zveža, radovedni pa smo, kako jo bojo klerikalci iztuhtali, da to farško lumparijo glede sveč spravijo iz sveta. Sliši se tudi, da je ta žegnani gospod spravil svojo staro kuharico ob več stotakov in ko ji je cvenka zmanjkalo izpustil jo je iz službe, čes, da ima raje penenze kot njo in da jo mora meniti z drugo molžno kravo. — In tako bi še mogli našteti celo vrsto hudobij tega blagoslovljenega gospoda; pa za danes smo hoteli objaviti le njegove najhujše čine in zlorabljenje službe. Čudno se nam le zdi, kako morejo klerikalni listi k takemu počenjanju molčati, medtem ko oni vsako ma-

lenkost, katero zvejo od kakega naprednega moža tarejo na dolgo in široko in napadajo poštenjake z vsemi le mogočimi sredstvi, menč s tem zakriti zločinstvo njih najhujših voditeljev in rogoviležev in potemtakem slepariti nevedno ljudstvo. Ti „Mir“ pihaj! ker rane, katere smo danes odkrili tvojemu pristašu Dragasniku močno krljivo in bolijo, ter prosijo močne žavbe, da zacelijo one in vsa farška nesramnost. Vera peša! Klerikalci kam plovete?

Tiskovno društvo „Štajerca“

ima namen, zaguriti našemu listu temelj, povečati in izboljšati list, izdajati z novim letom lepi „Štajerčev“ koledar, izdajati gospodarske podučne knjizice itd.

Član tiskovnega društva postane lahko vsak avstrijski državljani.

Vsak član podari društvu posojila 10 K, katero se vrne in se obrestuje s 4%. Ta denar tvori prometni kapital društva. Vsak član ima lahko več takih deležev po 10 K in vplača lahko svoj delež v obrokih.

Kdor hoče sodelovati pri veliki nalogi ljudske izobrazbe, kdor hoče biti sodelatelj za zboljšanje našega stanja, ta mora postati

član tiskovnega društva.

Novice.

Volilni boj je pričel. Naša dolžnost je, da se pravočasno pobrigamo za svoje pravice. Opozarjamo torej svoje zaupnike in pristaše, naj se drže sledečih določil: 1. Nova postava ima tisočere zanjke. Zato naj se naši pristaši ne udeležujejo nasprotniških shodov. — 2. Zaupniki naj zahtevajo takoj od občinskih tajnikov, da jim dajo proti plačilu prepis uradne volilne liste. Kdor ni zapisan v volilni listi, nima volilne pravice, pa čeprav je drugače volilec. Kjer noče ali ne more občinski tajnik listo prepisati, naj grejo to storiti naši zaupniki. V vsakem okraju naj imajo zaupniki volilno listo v roki! — 3. Zaupniki naj naznanijo županom, da zahteva naša stranka zastopstvo v volilni komisiji. — 4. Volilno pravico ima vsak državljani, ki je bil dne 19. svečana 1907 že 24 let star, ki je bil torej pred 19. svečanom 1883 rojen, — in ki biva v dotični občini vsaj že od 19. svečana 1906. — 5. Volilne liste se lahko zdaj vsak dan že izloži. Pazite nato, kajti potem je le 14 dni za reklamacijo tistih volilcev, ki niso v listi. — 6. Kdor ni v volilni listi vpisan, naj to vpisanje od občine v preje omenjenih 14 dneh zahteva. — Delajte vsi neumorno, da ne izgubite svojo pravico!

Drugi shod naše stranke se je vršil preteklo nedeljo ob 4. uri popoldne v Neuholdovi gostilni v Slov. Bistrica. Velika dvorana je bila polna. Poleg množestvilnih domačinov prišli so vrli naprednjaki iz Poličan, Konjic, Pragerskega, Črešnjevca in raznih drugih krajev. Shod je otvoril strankini podpredsednik g. Steudte iz Ptuj. Predsednikom shoda je bil izvoljen ednoglasno slov. bistriški župan, vrli naš g. Stiger. O namenih in nalogah napredne stranke je poročal v nemškem in slovenskem jeziku naš urednik g. Linhart. Živahno odobravanje je sledilo vsakemu govoru in navzoči so navdušeno pritrjevali izvajanjem. Govoril je tudi ceglarski posestnik in kmet g. Novak proti klerikalizmu. Tudi njemu se je živahno odobraval. Shod je sprejel predlog, da se postavi v okraju Slov. Bistrica-Konjice-Maribor desno obrežje posebnega kandidata „Štajerčeve“ stranke za državni zbor. Izbero kandidata se je pripustilo strankarskemu vodstvu, ki bode ime pravočasno naznanilo. Nadalje je bil izvoljen za okrajnega zaupnika naše stranke v Slov. Bistrici g. Albert Stiger. Shod se je izvršil v najlepšem redu in je dosegal polni uspeh. Cela vrsta mož se je vpisalo v naše tiskovno društvo in je plačalo deleže po 10 K. Le naprej!

„Narodni list“ — lažnik. Mislili smo ob izidu tega novo pečenega lista, da bode vsaj za poznanje poštenjši nego so bili dosedanja časnikarski lažniki v Mariboru, Celju in na Kranjskem. Žalibog, da smo se zmotili. Spindlerjev „Narodni list“ je pričel ravno tako ostudno lagati kakor „Fihpos“, „Mir“ ali „Slovenec“. Nastavili ne bodedo desnega lica, ako

nas kedo po levemu udari! Zato naj pribijemo danes le par laži „Narodnega lista“: 1. „Narodni list“ nam je očital laž, ko smo povedali, da so prvaki pri nas fehtarili, naj ne napadamo „nedolžnosti polnega“ hofrata Ploja. Pojasnili smo potem zadevo. Ali pretekel je teden za tednom, „Narodni list“ pa ni popravil svoje nesramno laži. — 2. Poročali smo o tatvini v Turškem-vrhu. „Narodni list“ doslej ni imel toliko časnikarske poštenosti, da bi svojim čitateljem povedal to dejstvo, temveč pokriva raje z molkom tata. — 3. „Narodni list“ laže v svoji 8. številki, da ni bilo na strankarskem shodu naše stranke „niti enega Korošca“. Mi imenujemo urednika celjskega lista lažnika. Ne eden, temveč več zastopnikov iz Koroške se je udeležilo našega zbora in Spindlerjeva stranka bode morala delati desetletja, da zamore vpriporiti tak shod. Imena koroških zastopnikov pa nismo objavili, ker vemo, da bi jih prvaki listi takoj oblihi s svojo gnojnico in ker nečemo izročiti te moške zatiranju prvaških lažnikov in denuncijantov. — Na druge laži za danes ne odgovarjamo, ker itak vemo, da je od „Narodnega lista“ pa do „Fihposa“ le en korak. Psujejo im kregajo se, ti prvaki listi, ali — „wenn sie im Kot sich finden, da verstehen sie sich gleich.“

„Bildki“ — zadnja rešitev. Kakor znano, je bila „Fihposova“ straniščna priloga „Naš Dom“ ustanovljena z edinim namenom, premagati napredujočega „Štajerca“. Ali volja je bila dobra, le meso je bilo slabo. Zdaj gre „Domu“ slabo. Ali modre mariborske glavice so pomislile, da delajo „listi“ kakor „Kleine Zeitung“, „Extrablatt“ in druga čifutska podjetja lepe kšefte s „bildeki“. In glej, od novega leta sem prinaša „Dom“ tudi take krvave „bildke“. Ubogo ljudstvo, kaj vse mora požreti po povelju svojih prvaki, „odrešenikov“. „Bildke“ prinaša „Dom“, ali — „fragt nicht wie“, kakor jih rišejo šolski paglavci po zidu in — še slabši so. O vi „edini vzgojitelji naroda“, vi črnuhi, ali vas ni nič sram, da pitate ljudstvo s plodovi iz gnojišča? Nam ne škodujete, ali svoj račun obremenite s temi neumnostmi.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zopet prvaška tatvina! Res, lepa mora biti vzgoja prvaških listov, ker čujemo vsak trenutek o lopovščini tega ali onega privrženca prvaških nauk. Klerikalni listi sicer nimajo toliko poštenja, da bi povedali te lopovščine svojim čitateljem. Še danes molčijo o prvaški tatvini v Turškem-vrhu. Mi pa poročamo lahko že zopet o drugi tatvini. Znani prvaški poštni uradnik Schwarz v Ptujju je poneveril privatna pisma, v katerih je upal denarja in tudi blagajna ni bila v redu. Mož je svojo tatvino deloma že priznal in sedi pod ključem. Preiskava bode vse dognala. Hola, prvaški časniki in moralisti, ali bodete tudi tega sleparja zagovarjali, kakor ste druge zagovarjali?

O ptujski prvaški posojilnici nam piše znane: Posojilnica v Ptujju izposojuje denar po 6%. A ker si obdrži od vsakega posojila desetino brez obresti tako dolgo, dokler ni vrnjen ves dolg, plača vsak, ki si izposodi denar, 6 66 vinarjev od izposojenih 100 kron; posojilnica sama pa zasluži pri tem 7 kron 6 vinarjev. Kdor si izposodi n. pr. 100 kron, temu se odtegne deseti del, to je 10 kron. Ker je dobil torej samo 90 kron na roko, plača prav za prav 6 kron obresti od 90 kron, a ne od 100 kron. Odtegnjenih 10 kron pa posodi posojilnica drugemu po 6% ter dobi 60 vinarjev obresti. Ker pa si obdrži pri posojilu 10 kron zopet deseti del, to je 1 krona, zamore tudi to 1 krono izposoditi, katera njej donaja na leto 6 vinarjev obresti. Skupno plača tedaj dolžnik posojilnici na leto za izposojenih 100 kron po 6% kron 66 vinarjev obresti, namesto 6 kron. — Za 200 K glavnice 2×6 K 66 h = 13 K 32 h namesto 12 K, za 500 K 10×6 K 66 h = 66 K 60 h namesto 60 K i. t. d. Ker pa se morajo obresti naprej plačevati, zamore izposoditi posojilnica tudi te, ter njej donajajo enoletne obresti 6 K 66 h zopet 40 vinarjev. Skupno zasluži tedaj posojilnica od izposojenih 100 K kapitala 6 K 66 h in še 40 h, to je 7 kron 6 vinarjev. od 200 K 2×7 K 6 h = 14 K 12 h; od 500 K 5×7 K 6 h = 35 K 30 h,

od 1000 K 10×7 K 6 h = 70 K 60 h i. t. d. Kmetje, iz tega izprevidite kakšni vaši prijatelji so ti gospodje okoli posojilnice, ki vas tako nesramno gulijo ter vedno pišejo in kričijo „svoji k svojim“. Kdor potrebuje denar, naj si ga izposodi pri mestni hranilnici (šparkasi) v Ptujju. Ta posojuje denar po 6% in izplača vso zahtevano vsoto; obresti za vknjižena posojila pa se računijo samo po 5%.

Dr. Brumen postal Nemec. Piše se nam: Pred ne dolгим časom sem šel v Ptujju po Gospodskulici (Herrengasse) ter že od daleč zagledam na neki hiši preko gimnazije na dolgem železnem drog bliskajočo se tablo z napisom. „Dr. Brumen, Advokat“. Ostrmel sem, kajti nisem mogel prav verjeti, da je postal doktor Brumen, poprej tako vnet „Slovenec“, naenkrat „Nemec“. Zakaj neki je izpremenil na starem selu imevši svoj slovenski napis „odvetnik“ v Advokat? Menda zaradi tega, da bi se prikupil mestjanom! A kaj še več; ti ga sploh ne marajo, ker je preveč lagal in obrekoval po ničvrednih listih. Vedite! Zaradi zaslužka je možakar to storil, le zato, da bi tudi Nemci zahajali k njemu, ker ga Slovenci sploh ne marajo več.

Zopet napad! 21. t. m. je bil sodni sluga Pack iz Ptujja na službeni poti v Pobrežju pri Št. Vidu. Ko je korakal proti domu, sta ga napadla dva neznana fantalina zavratno in ga ranila težko z nožmi. Rešil je svoje življenje le s tem, da je streljal iz revolverja in tudi enega napadalec obstrelil. Ta slučaj je podoben napadu na dr. Gregorca in pripisati ga mora vsak poštenjak nezmernemu prvaškemu hujskanju proti meščanom. Ravno ta čas je bil v Št. Vidu „sveti“ misijon. Misijonarji niso imeli drugega dela nego le nesramno ščuvanje proti „Štajercu“. V sv. Miklavžu so fantje vsled misijona znoreli, v Pobrežju pa so postali vsled misijona — ubijalci. Sramota!

„Fihpos“ se vsiljuje. Ni zadosti, da je skoraj vsak farovž razprodajalnica „Fihposova“, da je vsak mežnar in kaplan razširjevalec tega lažnjivega lista. Zdaj skuša z novim manevrom pridobiti čitateljev, kateri mu vedno bolj izostajajo. V Dobrni (Neuhau) je dobil napredni posestnik g. Lavro Krivec brez zahteve „Fihpos“, katerega mu je naročil in plačal neki prenapeti farški podrepanik. Naprednjak je vkljub temu list vrnil. To je pač nesramno. Kdo si neki predrzne, nadlegovati naprednjake z lažnjivo cunjo mariborsko? Mož naj si prihrani krajcarje in naj si kupi sam pametne spise, da si razvseti svojo neumno butico. Naprednjaki pa naj nevstrašeno ostanejo zvesti svojemu listu. Proč s prvaškimi listi!

Železnica Feldbach-Purkla-Sv. Lenart-Ptuj. Piše se nam: Dne 17. p. m. se je vršilo pri nas ogromno obiskano zborovanje radi pridobitve nove železnice Feldbach-Purkla-Sv. Lenart-Ptuj, pri katerem je bilo navzočih čez 500 interesentov. Došli so tudi gg. namestniški svetnik Marius grof Attems, državni poslanec Vincencij Malik in mnogoštevilna zastopstva skoro vseh občin, mimo katerih naj bi peljala nova železnica. Tukajšnji župan g. Josip Sedminek otvoril zborovanje, pozdravi vse navzoče ter prebere došle dopise in brzojavke, med drugimi državnega poslanca dvornega svetnika dr. Ploja, potem Wastian-a, Robič-a, dr. Korošec-a, dežel. poslanca Roškar-ja, mestne občine Ptuj in Brežice, kateri vsi opravčujejo svojo odzornost in obljubujejo najizdatnejšo podporo izvršitvi tega načrta. Predsednikom se izvoli soglasno g. sod. svetn. dr. Kronvogel. Le-ta pozdravi še enkrat prav prisrčno vse došlece ter poda vsopred zborovanju. Kot prvi oglasi se k besedi g. namestniški svetnik M. grof Attems. Govornik pripoznava potrebo in primernost tega železniškega načrta ter slovesno obljubi, da bo vlada storila kar bo le možno, ker uvideva velepomembnost ravno te proge. Slično se izrazi državnozborni kandidat Vincencij Malik, kateri se zaveže za slučaj, da bi imel za ta okraj voljen biti, z vso silo na to delati, da postane to vprašanje aktualno in da mu pomore čim prej do uresničenja. Gosp. Rudolf Schiefer, učitelj iz Apač obrazloži v dovpihni in prijazno sprejetih besedah zgodovino te železnice ter zahteva ne samo to progo, katero bi itak že pred 50 leti morali dobiti, ampak nadaljevanje te proge čez Brežice v Raguzo, to je do Adrije. Le tako bo procveto naše gospodarstvo, bo prišla

do zasluženega slavija naša lepa zelena škim ste Štajerska. Župan iz Feldbacha g. Scharenda je Taler izjavila v imenu zastopane občine, atkem j bode ta projekt kar najbolj mogoče podpradu u Tukajšni zdravnik dr. Benesch pa so se v kaže z neovrgljivimi podatki, da ima ta pa dnij h vedejo eksistenčno pravico, kakor ona, kišine in s zahtevajo Radgončani. Ker le-ta bi korupnikovo pred vsem Madžarom, dočim bi naša progazarjam nila našim bogatim Slovenskim goricam. Nagobonik pa povdari tudi to — kar je gotovo važno pazi n da bi progaz Feldbach-Purkla-Sv. Lenart-Ptuj. Nekaj predvsem ugajala tudi vojnemu ministerstvu, orišnjak ustreza vsem stratešičnim zahtevkom. Natata o ne se simpatično pozdravljen vzdigne naš g. dr. divja Franc Štupica ter z navdušenimi besedami duho jedernatimi potezami naslika koristi nove, temu člov zapričakovane železnice, kakor jih bo m! Prosin donasati tudi slovenskemu kmetu. Med bundisch odobravanjem prebere nato resolucijo, ki povari in p potrebo in primernost proge Feldbach-Purklega žup Lenart-Ptuj, njeno velevažnost ter v Ptujjim čita likom tamošnjega železniški odbor pozivlje je deja se izreče jedino le za to progo in napreker le-t sile da se doseže. Udanostna brzojavka se seležal. P se za železniškega ministra, pozdravi se pošancu. T občini Brežice, katera je bila zadržana. Nogi duh pa zaključiti srčno zahvalujoč došlece za marjašvo? brojen pohod predsednik zborovanje. rda čez

Robič v — staro železo? V klerikalnem takemu boru se nekaj kuha. In to „nekaj“ bo mudičnega za prvaškega profesorja Robiča neprijetno tvo. F profesor bi postal zopet rad kandidat in tudi ti hoče kandidirati v okraju Slov. Bistrice-Mar. Ma desni breg-Konjice. To pa zopet „Slovenredom.“ glavnemu listu klerikalstva, ne dopade izbe, te svoji številki od 23. t. m. napada Robiča, dstvo si da sam nima kandidirati, temveč mora čto poz sklepe nove farške „kmečke“ zveze. Hm, priliki kaj pa si jim naredil, gospod profesor? Albo in n nisi pokoril kaplana Korošcu? ... dstvo j

Volilna zmaga v slov. bistrškem okraju je popolna. Klerikalci so si sicer pridobili kmrovlj zdr občine, katerih zastopstvo so že preje imamo te Ali večina je ostala v naprednih rokah. zadevo strupeno pisarjenje lažnjivega „Fihposa“ o b ter z gerjevem gospodarstvo ni nič pomagalo. Učite padli so, propadli na celi črti! V skupini nim be posestva so zmagali naprednjaki (kakor smavek po zadnjič poročali) z 9 glasovi večine. V 7 mestnem je narasla napredna večina od 1 čez 7 moovo de glasov. Isti napredek kaže slika v skupini iše, 100 strije in trgovstva. Zanimivo pa je, da so ali kon predovali naši pristaši celo v kmetski skupini ni res, kateri so zmagali sicer črnuhi. Za naprednjimo, je bilo oddanih v tej skupini 22 glasov, a Nem tem ko so dobili pred 3 leti le 16 glasov. ez da l rej tudi 6 glasov več! Zmaga je torej napredjem in naprednjaki bodo vodili okraj naprej v la kraje gor prebivalstva. Živeli naprednjaki! i. Zaar

Prvaki proti „Fihposu“. Na nesramne volil v pade, katere je objavil „Fihpos“ proti vsi za p bistrškemu okrajnemu načelniku g. Stigerjavu i nam ni zdelo vredno odgovarjati. Kajti vau, očk smo, da so ti napadi bob v steno in seastnik sramujejo celo prvaki. In res; dva voditelja vite. P vaškega klerikalstva v slov. bistrškem okra se v sta izjavila gosp. Stigerju v obraz, da so „Pozo posovi“ članki laž in da se jih sramujeta. voljeva hočete imena? Sramuj se, „Fihpos“, klerikalne zaničujejo že lastni pristaši! ski sve

Iz Velike Nedelje se nam poroča: Naš dejstv spodek so imeli zopet „besuh.“ Pepca je župa tukaj in to dalje časa. Pa vraga, — zopet Karl I izginila, pa ne vemo ali menda zopet kuhata. Spo ali kaj. Zakaj, Pepca, ne ostaneš doma? Kapl

Prvaško povelje. „Vsevedež“ nam poroča omik Brežic ob Savi: Načelnik klerikalno-prvašk se p generalštaba v Brežicah, velezaslužen dohodem. Cvenkanič je poslal vsem občinam brežiški pre okraja, katerih je 17, odločno povelje, da čuo sp rajo imenovati doktorjevega prijatelja Joke pso Sitterja „častnim občanom“. Sitter ima namtje ku celi koš „zaslug“ in je poleg tega že 10 le vse t Brežicah... Ali temu povelju se je pokorilo „brez 17 le 3 občin i. s. Bojno, Globoko ter Rigo“, divja 14 občin je vrglo Benkovičov dopis v koš. Etakem jih namerava postaviti šef generalštaba prurajzen armade zato pred vojno sodnijo. Prosimom. Ta milo kazen! je let

Steklost. Kakor znano, so se pokončalehi. O Slov. Gradcu vsi psi, kar so prišli v dotik celo

na Spodnjem steklim psom. Ali tudi ljudje stečejo. Nar in Menda je zbolel tudi kaplan Berk, kajti pred čine, kratkem je v kolodvoraki restavraciji v Slov. Gradcu. Gradcu ugriznil natakario tako močno v lice, pa da so se vsi žegnani zobi poznali in je revica ta progda danj hudo trpela. Kdo ji poplača zdaj bo, kateri lečine in sramoto? Žegnani purman naj grize koristni župnikovo kuharico, če mu to pusti. Sicer pa roga ha opazujemo oblast, naj preskrbi temu kaplanu Nadal nagobnik (Maulkorb) da ne bo nevaren. Sinter razno — naj pazi na fanta!

Nekaj o župniku Kralu iz Leskovca. Iz stavu, ki Skorišnjaka pri Leskovcu nam poroča prijatelj Nato plista o nečuvanjem dirjaštva. Milejše besede kag. notor „divjak“ nimamo za človeka, ki je katoedami niški duhoven, ki pa noče podariti na smrt bolve, težkemu človeku zadnje tolažbe sv. vere. Evo sluve moral čaj! Prosinca meseca je ležal posestnik Tomaž l burni Windich težko bolan v postelji. Pričakoval je povdaj smrti in prosil vsled tega po prijatelju leskovčarkla-Škega župnika Krala, naj ga pride obhajati. Ta Ptujji prinašim čitateljem itak znani politik v črni suknji življe čpa je dejal, da ne more posestnika obhajati, apue vedokler le-ta ne zapusti dotično hišo, v kateri a sestrarje ležal. Posestnik je ležal namreč pri nekemu e pošljeznancu. Tudi je dejal Kral, da ne sme noben e Na drugi duhoven posestnika obhajati... Ali ni to a mnogodivjaštvo? Človeku, ki umira, ki ima stopiti morda čez par ur pred obličje večnega sodnika, alnem t — takemu človeku zabraniti tolažbo in to iz o menč političnega sovraštva, — to je pač več kot divetno. Tjajstvo. Fajmošter Kral, tudi ti bodeš umiral in baji tudi ti bodeš odgovarjal!

Makovljiska šola se poveča letos s 6. lovencu razredom. Pozdravljamo to, kajti čimveč izode in brezde, tempreje napredna zmaga! Izobraženo iča, čeljudstvo se osvobodi hitro klerikalnega jarma. a čaka! Zato pozdravljamo povečanje šole. Ali pri Hm, hntej priliki naj zopet opozarjamo na veliko po? Ali strebo in neprecenljivo korist nemškega poduka.

Ljudstvo je že čulo naš klic in zahteva povsod okraju jupeljavu nemščine v šoli. Kajti ljudstvo ima kmetiško dovolj zdravo pamet, da uvideva to potrebo. je imel upamo tedaj, da ne bodo občinarji pozabili na tah. Vsto zadevo in da se bodo potegnili za svojo prao o Slovcu ter za korist svoje dece.

Učitelj Frid. Lešnik v Poljčanah je sledil ini velraznim bedastim farjem in nam je poslal por smo špavek po § 19 tiskovnega zakona. V tem ne- V 7 letinmestnem „popravku“ trdi, da ni pretepel žu- 7 na panovo deklico, da plača tistemu, ki mu to do- ini indekaza, 100 K itd. Nam se niti ne sanja, da bi t so medelali komu krivico. Lešnik naj le dokaže, kupini, da ni res, kar smo pisali. Potem radi vse po- prednjak pravimo, tudi brez ozira na § 19.

Nemška šola v Hrastniku je sklenjena. asov. Te Brez da bi občina, kateri načeljuje še vedno naprednu našem listu dovolj označeni paša Roš, žrtvoji v blavala krajcar, — se bode nemška šola uresni- čila. Znameniti nemški „Schulverein“ je namreč mne nadovolil večjo letno podporo, s katero se usta- otne slornovi za prvi hip dvorazredno nemško šolo in se igerju, snastavi dvoje učiteljskih močij. Kaj pravite k ti vedetemu, očka Roš? Pisali smo svoj čas, da dobi n se j Hrastnik nemško šolo, pa če se vi na glavo po- istelja postavite. Postavljali ste se na glavo, ali nemška a okrajšola se vkljub temu uresniči! Živio!

so „Fih. Pozor! Krajni šolski svet nima pravice, jeta. Adovoljevati šolske prostore za shode, teatre in ker klerikalne norije. To pravico ima edino okrajni šolski svet in opazujemo svoje somišljenike na Naš goto dejstvo!

je bil **Županov v Rogatcu** je bil izvoljen zopet zopet jg. Karl Fernschig, občinskim svetnikom pa gg. ahah učil Jos. Sporn in Jos. Simony.

Kaplan v sv. Lovrencu v Slov. Gor. se je poroča bučil omike menda med afrikanskimi zamorci. prvaškega. Može se pač domisljuje, da je le on „gospod“, i doktomedtem ko so kmetje le njegovi sužnji. Ko so režiškega prišli pred kratkim fantje po listke za veliko- da mončno spoved, pričel jih je kaplan na vse pre- a Jožettega psovati in kregati, tako da bi morali a namreč fantje kmalu po orožnike poslati. Kdor ni vedel 10 let na vse takoj odgovoriti, tega je opsoval kaplan korilo oza „bravzernega Turka“, za „črnega zamorca“ Rigonecin „divjaka“. Pa to še ni bilo dovolj. Pokazal koš. Bajje takemu tudi duri. Neki fant je bil dovolj a prvaškorajzen in je rekel: daj mi listek, pa rad odiso- miso zdem. Ta beseda pa je razkačila kaplana tako, da je letel po fajmoštra. Zdaj je bil ogenj v ončali ustrelili. Oba „gospoda“ sta se drla nad fanti in dotiko sta celo rekla, da ne bodeta nobenemu ljubice

v zakon zapisala. Potem je kaplan zahteval od vsakega goldinar za Mohorjevo družbo. Mi sicer res ne vemo, kaj ima Mohorjeva družba z vero in spoved opraviiti. Fantje tega tudi niso razumi- meli in zato ni dal nobeden goldinarja. V soli pretepa ta kaplan tudi otroke in jih vleče za ušesa, da je groza. Pozabil je pač na izrek Jezusov: Pastite male k meni. Kaplanče vedno govori, da bi rad odšel. Mislim, da tudi farani ne bodo jokali za njim. Da udrha raz prižnice po „Štajercu“, je umerno. Vsaj tako delajo vsi politikujoči farji. Kaplanče, poboljšaj se, drugače zapojemo drugo!

V sv. Urbanu nad Ptujem je postal kaplanče Podplatnik malo nervozen. V nedeljo je pridigoval proti „Štajercu“ in hujskal proti ptujskim trgovcem. Tudi pri spovedi uganja te norije. Kaplan; mi vemo za vse, zato pazi na svoj jeziček!

Kaplan Schreiner v Neuhausu nadaljuje svojo hujskarijo in res angeljsko potrpežljivost imajo kmetje, da ga ne primejo za nesramni jezik. Kako razburjeno je ljudstvo kaže dejstvo, da se je pritožilo 30 slovenskih kmetov pri kanoniku v Novicerkvi čez tega farja. Kmetje pre- tijo, da bodo izstopili iz cerkve, ako se ne od- strani tega hujskara. Kdo je kriv, da vera peša?

Prvaški dr. Štor v Teharjih je bil zopet obsojen. Pred kratkim šele je moral ta vzor- prvak 100 K globe plačati. Zdaj pa že zopet obsodba. Ta omikani dohtarček je oklofotal brez povoda posestnika Šoherja. Potem je hotel kmeta z litrom vina „potolažiti.“ Ali posestnik ni šel na ta lim, temveč je vložile tožbo. Štorov zagovornik je predlagal, naj se preiščejo mož- gaue obtoženca (!). Mi sicer verujemo, da manjka temu junaku en kolešček, ali sodnik ni tega vpošteval, temveč je obsodil dr. Štora na 50 kron globe, odnosno 5 dni zapore in na plačilo stroškov. Sodnik je priznal, da je bil Štor gotovo pijan. No, kadar je ta prvaški od- rešenik pijan, naj gré spati, kadar pa nori, naj mu obleče kaplan čemazar prisilno srajco. Dru- gače zna mož enkrat na človeka naleteti, ki mu bode vse kosti polomil!

Gosp. poštarja Grola v Dobrni napadajo prvaško-farški listi brez povoda. Vemo sicer, da pametnemu človeku ni za take nepodpisane lažnive napade in da se jim le smeje. Večina občinarjev ljubi in spoštuje tega vrliga pošte- njaka in zato pade vse blato na tiste nazaj, kateri ga mečejo!

Poštna sprememba v Sv. Duh. Ločah. Pod tem zaglavjem je pisala celjska klepetulja da bodo Ločanje in zunanji ljudje odslovljeno poštno upraviteljico Pernat še dolgo pomnili. Ti šment ti! Resnici na ljubo popravimo do- tično pohvalno notico v toliko, da poštejemo na prstih lahko vse te ljudi, koji vedo kaj o postrežljivosti te poštarice. Nasprotno! Bil je že skrajni čas, da je gospodična Pernat od tu- kajšnega urada odslovljena. Kajti gradiva o njenem postopanju se je že dosti nabralo. To gradivo bi pač že samo ob sebi eksplodiralo, ako bi ga mi preje ne zažgali. Kot uradnika bi gđ. Marica že morala vedeti, da je ona za ljudi v uradu in da ima dostojno z ljudmi ob- čevati. Ločanje pač niso več tako neumni, da bi ne videli, kaj imajo zahtevati od uradništva. Zato se tudi ne dajo od take frajlice več ko- mandirati. Kapito? Torej, gospica Pernat, adijo! Na njeno mesto je prišel g. Roschker, ki je v kratkem času dokazal, da ni samo poštenjak, temveč tudi nepristranski uljudni uradnik.

Pametni graščak. Posestnik slivniške graš- čine grof Schönborn je dovolil kmetom, da stre- ljajo po svojih zemljiščih zajce.

Iz Vrhloga pri Slov. Bistrici se čuje malo novic, ker živijo občinarji od nekdaj v najlepši slogi in prijateljski ljubezni. Ali v zadnjem času je skušal nekdo to slogo razrušiti in to ljubezen umazati. To je črešnjevski župnik Janez Sušnik. Samoumevno, da je izrabljat ta človek v ta na- meni i prižnico in spovednico. Pri zadnjih vo- litvah se je to dejstvo posebno svetlo pokazalo. Da je „Štajerc“ v Vrhlogu zelo priljubljen, to jezi Sušnika grozno. Zato je šuntal celo naj- mirnejše žene v spovednici zoper može. Občina Vrhloga je največja v slov. bistriškem okraju in ima zato tudi 18 odbornikov. Ali doslej v tej občini še ni bilo dvoje strank in vse je občn- dovalo občinsko slogo. Fajmošter Sušnik je

skušal pri zadnji volitvi to lepo slogo zrušiti. Sam se v občino ni upal, pač ve, zakaj ne. Zato je vabil može in žene v farovž, jih tam prigovarjal in šuntal ter je pošiljal po svojem receptu volilne listke v občino. Par obžalovanja vrednih figa-mož mu je šlo na limanice. To ni čuda, zlasti za tistega ne, kdor pozna lisjaka Sušnika. Zato je nastopila pri zadnjih občn- skih volitvah farška stranka. Menda je mislila, da bode kar čez noč zmagala. Ali propadla je klaverno in naprednjaki so zmagalina celi črti. Sušniku vso hujskanje ni poma- galo kakor mu ne bode pomagal z lažni se- stavljeni rekurz. Zdi se nam pa, da je zdaj dovolj in da je posoda polna! Kar počenja to zbesnelo farče, presega pač že vse meje! Vi žup- nik Sušnik, za Vas in za lažnivce ni na Vrh- logu prostora! Vi niste dušni pastir, temveč hujskač, niste prijatelj miru, temveč navadni „proces-hansel“, — in ljudje se pritožujejo, da je groza. Tožarili ste fante pri sodnji in upi- rali svojo tožbo na laži in izmišljotine; tožarili ste ljudje za svote, katere jim niste nikdar dali; — pretepaali ste ljudi z gajžlo; — na- padali ste nesramno in lažnivo farane raz priž- nice; — ljudje so videli, da se širi nespodob- nost v farovžih itd. Ali vam naj še več povemo? Ali niste trpčindli do krvi svojo staro mati in to zavoljo k — — —, kakor je mati sama iz- povedala?! Ako to ne zadostuje, povedali bo- demo še dogodbe, da se bodo župniku lasi je- žili. Pomagalo mu ne bode ničesar, ako obrekuje Vrhloške farane v „Fihposu“. Ali enkrat za vselej bodi povedano: od takih ljudi se ne pu- stimo komandirati! Tako gotovo kakor amen v očenau!

Pred mariborske porotnike pridejo: 4. marca Marija Jenko radi detomora in Franc Logan radi ponarejenja denarja. 5. marca Matija Vog- ler radi posilstva. 6. marca Ivan Maglič radi uboja. 7. marca Jaka Kraner radi posilstva.

Napad. Hlapec Peterlinšek iz Kleč pri Maksavi je prišel 20 t. m. pod okno svoje lju- bice, viničarske hčerke Cile Osterman. Deklinin oče in brat sta ga pa z nožmi napadla, mu prerezala jezik in ga težko ranila. Težko ra- njenega so odpeljali v bolnišnico, živalska na- padalca pa v zapor.

Dezertiral je prosinca meseca Ludvig Smo- lek od infanterijskega polka št. 57. Te dni so ga aretirali v Mariboru.

12 letni požigalec. 12 letni v sv. Peter v Maribor pristojni Franc Tiček je zažgal iz ma- ščevanja hišo svojega gospodarja. Nadopolnega tička so obsodili na 4 tedne zapore in se ga bode oddalo v prisilnico.

Veliki požar. 23. p. m. je pogorelo po- sestvo kmeta Kremser v občini Lehen pri Slov. Gradcu. Ogenj je nastal v kuhinji in je vpe- pelil stanovalno hišo ter gospodarsko poslopje. Tudi je pogorela vsa krma, žitje, vozovi, na- dalje 30 ovac, 9 koz, 5 prašičov in več perut- nine. Posestnik je bil s svojo ženo na sejmu v Slov. Gradcu in sosedji niso moglo vsled snega hitro pomagati. Škoda je velika, posest- nik pa je zavarovan le za 3.600 K.

Samomor v ječi. 74 letni Tučič, ki je bil v zaporu, kër se ga obdolžilo umora Marijo Dečko, se je v zaporu obesil.

Požar. 20. p. m. pred polnočjo je pogorela hiša posestnika Winklerja v Budini pri Ptuj. Goreti je pričelo v gospodarskem posloppju, ki je s hišo vred pogorelo. Tudi več krme in slame je ogenj uničil. Živino so komaj rešili. Bajje je nekdo nalašč zažgal.

Il letni samomorilec. V Št. Ilju pod Tur- jakom se je obesil na pustni torek 11 letni sin neke ruske družine. Slabe knjige so otroku pamet zmešale.

Iz Koroškega.

Mi gremo naprej! Iz male občine Bajdiše pri Borovlju smo dobili 24. p. m. osem (8) novih naročnikov. Le tako naprej!

Nekaj o spovednih listkih. Iz Doberlevasi nam piše naročnik: 10. p. m. oznanil je kaplan v farni cerkvi, naj pridejo gospodarji med po- tom po spovedne listke in naj prinesejo tudi poslovne knjižice svojih poslov seboj. Pametni ljudje so takoj vedeli, zakaj se gre. Na ta na- čin hočejo napraviti črnosukneži natanko kon- trolo o tistih, ki imajo volilno pravico. Neki

prebrisanec je vprašal kaplana za nedolžnim obrazom, zakaj to zahteva. Velika zadrega! Potem je kaplan odgovoril, da storijo to le zato, da bodo na jasnem glede rojstva, občinske pristojnosti itd. To je pač naloga občine, ne pa kaplana. Spovedni listki so cerkvena uredba in to uredbo izrabljajo tedaj farji v namene — volitev. Kakor na Kranjskem...

Divjaštvo v št. Vidu v podj. dolini. Da ni prvaškim farjem ničesar sveto, je znana stvar. Pri občinskih volitvah v št. Vidu je volil stari kmet napredno. To je razburilo prvaškega župnika Swatona tako hudo, da je baje rekel: „Kadar umre ta kmet, naj ga pokoplje šinter“. Kmet je postal žalosten. Zdaj, ko je treba po spovedni listek, je „gospod“ tako hud. Vsled tega je šel kmetič raje v Doberlovas. Proš, ga je vprašal, zakaj ni vzel spovedni listek v št. Vidu. Ko mu kmetič to pove, pravi prošt: „Tudi jaz sem tega mnenja, da ne zasluži človek krščanskega pokopališča, ako ne voli z župnikom...“ Res, to je pač več kot divjaštvo! Torej niti pokopališča ne privoščijo človeku, ki ni ravno nazadnjak in prvaški podrepnik. Tako daleč smo prišli. Pač čudno! Ali kdo pa plača pokopališče in farje in vse drugo? Sramujte se, gospodje, ker ste izgubili zadnjo iskrico krščanstva!

Občinske volitve v Radišah so končale s popolno zmago naprednjakov. Živeli boritelji proti klerikalizmu!

Napredna zmaga v Stegni vasi. 16. p. m. so se vršile občinske volitve v Stegnivasi. Klerikalci se volitev sploh niso udeležili. Ker so se bali groznega poraza. Izvoljeni so bili sami naprednjaki.

Čebelarstvo. V seji dne 7. svečana t. l. je sklenil odbor „zaveze čebelarjev na Koroškem“ da se nastavi za slovenske okraje potovalni učitelj za čebelarstvo, kateri je zmožen slovenskega jezika. Imamo sedaj na Koroškem štiri potovalne učitelje za čebelarstvo in upamo, da bode v prihodnji napredovalo čebelarstvo tudi v slovenskih krajih. kakor napreduje med nemškimi bratmi. Novi potovalni učitelj, g. Anton Martinjak, nadučitelj v Medgorju (Mieger), bo obiskoval slovenske okraje: Rožek, Borovlje, Železna Kapla, Doberlavas, Velikovec in Pliberk. Nemški okraje, pa so razdeljeni med nemške tri potovalne učitelje. Kmetje izkoriščajte priliko, pokličite potovalnega učitelja, da vam razlaga o čebelarstvu in napredujte tudi v čebelarstvu!

Župan v sv. Petru na Vašinjah nam je pisal karto, češ da moramo objaviti njegov nepostavni „popravek“, ker nas bode drugače tožil. Prosta vam pot, gospod župan, ali nikar ne mislite, da se tega strašimo. Naučiti se je treba postav, potem šele naj se pisari slavne popravke. Vaš spis je romal v koš, pa če se vsi koroški prvaki na glavo postavijo. Torej, na svidenje pred sodnijo!

Župnik Auernig — pogorel. Ta hujskajoči far je tožil urednika lista „Freie Stimmen“ radi nekega „popravka“. Misli, da bode tadi sodnija tako nemuna kakor gotovi politikujoči duhovni. Ali sodnik je oprostil nrednika in Auernig je — pogorel.

Kmetijski shod. 24. p. se je vršil v Zg. Dravegradu glavni shod društva za konjerejo. Društvenega premoženja je že čez 1500 K. Predsednikom je bil zopet g. D. Manhart izvoljen. Tako se dela za kmeta, ne pa s prvaško politiko!

Ekspresni vlak Nizza-Dunaj je skočil 26. t. v Beljaku iz tira. K sreči ni bil nikdo ranjen.

Vrat prerezala z britvijo se je v Wolfbergu hišna posestnica Ana Končnik, soproga nekdanjega poštarja v Rogatcu-Slatini. Pamet se ji je zmešala.

Po svetu.

Velika nesreča na morju. Vsled viharja je zadel parnik „Berlin“ blizu mesta Rotterdam na skalo. Skala je prerezala barko čez polovico. Spodnji del barke se je takoj potopil. Vsled viharja je bila rešitev skoraj nemogoča. Ljudje so se zbirali na sprednjem delu, ali velikanski mraz jih je moril in drug za drugemu so našli smrt v ledenem valovju. Od vseh 144 oseb, ki so se nahajali na parniku, so zamogli rešiti le 15,

medtem ko jih je 129 utonilo. Od rešenih so pa že prvi dan 4 vled prestalega trpljenja umrli. — Dan pozneje se je zgodila vsled viharja druga velika nesreča na morjo. Parnik avstrijskega Lloydja „Imperatrix“ se je potopil blizu Kaneje. Utonilo je 40 oseb, večinoma uslužbencev pri mašini, medtem ko se je zamogel večji del rešiti. — 25. p. m. pa se je potopila v severnem morju barka „Cimaru“. Utonilo je vseh 20 na barki se nahajajočih oseb.

Smrt v ognju. V Kunewaldu na Češkem je pogorela hiša zidarja Schütza, v kateri je bila žena z otroki. V obupu je vrgla žena dva otroka skozi okno in ju je na ta način rešila. Sama pa je zgorela z dvema drugima otrokoma.

Živega svojega otroka pokopala je takoj po porodu neka 19 letna dekla v Wilhelmsdorfu pri Berlinu.

Ponesrečeni ekspresni vlak. V bližini mesta Johnstown v Ameriki je skočil ekspresni vlak iz tira in v reko. 50 oseb je težko, večidel smrtno nevarno ranjenih.

Velikanski požar. Fabrika za šivanke Iring v Weissenbachu na Češkem je te dni pogorela. Škoda je za dva milijona kron. 300 delavcev je brez kruha.

Cerkveni rop. V znamenito cerkev sv. Pavla v Trierju so vlomili tatovi, razbili tabernakel in okradli dve monstranci in en kelih. Škoda je velikanska, kajti le ena teh monstranc je bila vredna 48.000 markov.

Vlaka trčila sta pri Skarsisku na Nemškem. 3. železničarji in 4 potniki so bili ubiti, 10 potnikov pa ranjenih.

Iz črnega tabora. Pred ljubljanskim deželnim sodiščem je bil obsojen župnik Schiffer iz Borovnice pri Ljubljani na eno leto ječe. Zaslišanih je bilo 42 prič, večinoma šolskih otrok nad katerimi se je pop na najgrši način zagrešil.

Ljubi „Štajero“! Prizor pred nebeskimi durmi. Zemeljske solzne doline odrasle duše silijo v nebesa. Vrata se odpirajo in duše nadlegujejo sv. Petra z raznimi vprašanji. Francoz vpraša: „Kje je salon za moj narod?“ — Anglež: „Kje je brzojavni urad?“ — Rus: „Kje se dobi bobno?“ — Čeh: „Kje pa je moja Marijanka?“ — Madžar: „Kje je vinska klet?“ — Jud: „Kje je borza?“ — Prus: „Kje se prodaja dobre klobase?“ — Bavar: „Pive hočem pa retke!“ — Avstrijanec pa je vprašal nazadnje: „Kje pa je davkarja??“

Iz spovednice.

Spisal kaplan Hans Kirchsteiger. *)
(Nadaljevanje in konec.)

In teh šest žensk, — to niso bile tercijalke, temveč krepke kmetke hčere. Ali tercijalke! Ako spoveduješ tercijalke, imeti moraš dobri želodec. Vse tercijalke se ne zagrešijo z duhovniki. Ali vse so v duhovne zaljubljene — zaljubljene do greha s samim seboj pri misli na ljubljenega duhovna. Vse se ne zagrešijo z duhovniki, kajti pred njimi čutijo celo duhovni, ki niso zbirčni, guus in stud. Ali jaz se niti ne čudim, da pride toliko duhovnov v mreže teh kač. Najbolj nesramna vlačuga ne zastopi svoje delo tako dobro kakor tercijalke lov na duhovnike. „Velečastiti, meni se je sanjalo o Vami.“ Takšno je uvod. Gorje duhovniku, ki vpraša naprej. — „Zakaj: gorje? si bode marsikdo mislil. Jaz se počutim s svojimi tercijalkami prav dobro“. Morda je res tako, kajti tercijalke dajo vse, — tudi zadnji krajcar in marsikateri kaplan bi moral lakote trpeti, ko bi hvaležnih tercijalk ne bilo.

Naj pa raste duhoven še tako visoko v časti in moči, vedno ostane le človek. Celo zlati križ na prsih ne napravi angelja iz njega. O temu sem se prepričal pri spovedi žene nekega mizarja, ki je morala takemu visokemu gospodu kopelj blagosloviti. Seveda ni nosil v mlačni vodi svete verižice. Veliko duhovnikov so „strici“ svojih kuharic. Ta oddelek bi bil predolg. Omenim le en slučaj, kjer se ni šlo za nečakinj, temveč za lastno sestro. Naturni nagon postane pri duhovnu lahko tako močan, da se zagreši nad lastno sestro.

Do konca bi ne prišel, ko bi hotel moje dogodbe v spovednici vse popisati. Ali dovolj označil sem tiste ljudi, ki sedijo v glažovnatih hiši, pa mečejo debelo kamenje na druge ljudi.

*) Prevedeno iz „Deutsche Wacht“ števil 14 od 17. febr. 1907.

Ravno tako delajo, kakor zasledovani tatovanih) vinog hoče zasledovalec preslepiti in kriči vsled olčemo ogr „Držite tat!“

In zdaj na koncu po vsej tej umazani malo sličico, ki nam pusti dihati čistejši. Bil sem kaplan v veliki fari Aspah na farskem. Tam je delal župnik, katerega ni ljubil v spoštovala samo občina temveč cela parohija. Ko sem prišel kot kaplan v to farno, tisti in oprali župnik več živel. Ali našel sem v vseh njegovih sliko in ljudje so govorili z največjo spoštovanjem o tem vrednem duhovniku. Prvih na vendar so vedeli vsi, celo otroci, da je bil otekljen ta duhovnik s svojo kuharico kakor živeča ena žena, on je bil oče raznih otrok. In to ni bil oče; prvisin je kanonik v Lincu, drugi profesor v štiftu Kremsmünster, hči pa soprosta spoštovanega zdravnika v Lincu. Očetu ni bilo treba se sramovati svojih otrok in otroci niso sramovali svojega očeta in cela občina bila ponosna na svojega župnika z dvema duhovnika-sinovoma; občina ni bila nič manj spoštovala, kadar sta služila pri posebnih slavnostih, kadar sta služila pri oltarju. In oboje, marsi Aspah s svojim z otroci blagoslovljenim moštro, je bila vzor dobrega in pravdnostnega duhovnika je prišel drugi, ki je bil politikujoči prenapetež. Ta ni imel ne žene ne otrok. In vendar ga ni občina ljubila. Pridi se je voliti kot poslanec v deželni zbor, večkrat pošteti kmetje njegove občine mu sami niso dali svoje glasove.

A dovolj je človeškega, duhovniškega trpljenja! Ravno lastna slabost bi morala duhovno za svoje bližnje dobrostorne in usmiljene malotičiti. Ako se že sami ne morejo pobrati iz te v katerega jih je celibat pritisnil, naj bi se drugi tega ne branili. Ali čudno; čim bolj sedijo nekateri v lastnem blatu, temprej mečejo blato na vse poštene prijatelje res. Povedal bi lahko na temelju tega, kar sem doživel kot spovednik, še stokrat več in storil bi tudi to, ako bi to malo ne zadostovalo, da mi maši sovragom napredka in človekoljubja umazanih usta...

Gospodarske.

Mesečna navodila za čebelarja v mesecu februarju. *) Kakor meseca prosinca morajo čebele tudi zdaj mir. Navadno imamo še raznih sod pri nas zadosti snega in mraza in zato pa d rano paziti, da kak lep solnčen dan ne raztopi snega. Ljube čebelice iz panj, katere se ne vrnejo na nazaj. Vesten čebelar bo potemtakem strogo gledal da varuje čebelnjak pred solnčnimi žarki, da ne zgubi preveliko čebelic. Čeno, kar ljudstva močna, začne staviti matica že za jajca. Če imajo čebele zadosti hrane, in dobro jedo, še ne potrebujejo vode od zunaj. Če imajo med slab, da je v sastovju strojen, namerada žeja, in pridati se mora takemu kran. Jajšumenje precej glasno, je znamenje, da čebele trpijo žejo. Če kaže toplomer 5—8° R v gledalom tedaj je treba, če je mirno in solnčno vreme, zbudimo čebelice k prvemu izletu, da se očistijo cev. To se stori, ako trkammo malo na panji, ako, od k brizgnemo med čebele tople medene vode. Če je večer pa moramo vsa ljudstva opazovati, zunanaj; ako je polni mir, smo prepričani, da v panju vse v redu. Letajo čebele nemirno panji in nazaj, je znamenje brezmatičnosti, se preiskovati čebel se dajše nesma, zaznamimo od zunaj, da vemo v kateremu ni vse v redu. Prvemu izletu čebelar ne sme preiskovati, onažiti panjev; ta posel se odloži na pomlad, čas, ko čebele že letijo vedno. Najboljši čas po prvem izletu gledamo na to, da se čebele popolnoma umirijo. To se doseže, če varovno zopet čebelnjak pred solnčnimi žarki. Če je čebelnjak opazil, da manjka v panju hrane, naj si poizkusi, s tem, da prida nekaj koscev kandisa-slada ali še boljše, medu v sastovju. Pitanje z tebe ali celo z vodo razredčenim medom je škodljivo. Poglavitna reč je, da imamo pri prav toplo odeto. Spisuje A. Martinjak, dr.

Koledar za pokončevanje škodljivih vinskih trti. Sušec (marc). 1. Dovolj opozoriti jih februarja morebiti nismo dogotvili. Pri izravnavanju (planiranju) prekopanih karte v

*) Članek je malo zakašnjen, ali objavljamo ga, kajti velja tudi za prve tedne marca in je sploh izborn.